

Ochranné známky a exekuce

Exekuční soud není v řízení o zastavení exekuce podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. povolán posuzovat, a to ani jako otázku předběžnou, zda povinný je či není - v důsledku zjištěné skutečnosti, že v jeho prospěch byly po vydání exekučního titulu zapsány Úřadem pro harmonizaci vnitřního trhu (OHIM) označené ochranné známky pro zapsané třídy výrobků a služeb - oprávněn užívat označení CzechTrade i jinak, než jak bylo stanoveno exekučním titulem, dokud pravomocné a vykonatelné rozhodnutí nalézacího soudu nebylo zrušeno, případně dokud nebylo vydáno jiné pravomocné a vykonatelné rozhodnutí, z jehož výroku by vyplývalo, že povinný je oprávněn užívat označení CzechTrade i jinak, než jak bylo stanoveno exekučním titulem.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 21 Cdo 2660/2013, ze dne 30.9.2014)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v exekuční věci oprávněné České agentury na podporu obchodu, příspěvkové organizace, se sídlem v P., zastoupené Mgr. D.R., advokátem se sídlem v P., proti povinnému CzechTrade Internet s.r.o. se sídlem v P., zastoupenému JUDr. E.P., advokátem se sídlem v H.K., provedením prací a výkonů, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 49 EXE 1537/2010, o dovolání oprávněné proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. dubna 2013, č. j. 54 Co 460, 461/2012 - 232, tak, že usnesení městského soudu ze dne 5. dubna 2013, č. j. 54 Co 460, 461/2012 - 232, a usnesení obvodního soudu ze dne 22. června 2012, č. j. 49 EXE 1537/2010 - 204, a ze dne 13. července 2012, č. j. 49 EXE 1537/2010 - 208, se zrušují a věc se vrací Obvodnímu soudu pro Prahu 1 k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Oprávněná se návrhem ze dne 15. 10. 2010, doručeným soudnímu exekutorovi Mgr. T.P., Exekutorský úřad Nymburk, domáhala nařízení exekuce podle rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 1. 2008, č. j. 3 Cmo 259/2007 - 442, jímž povinnému byla uložena povinnost zdržet se užívání označení CzechTrade jinak než jako součást své obchodní firmy CzechTrade Internet s.r.o. Návrh odůvodnila tím, že povinný opakovaně tuto povinnost porušuje, neboť 1) veřejně užívá označení CzechTrade pro pojmenování internetové databáze podnikatelů, kterou označuje jako „katalog CzechTrade“ (na podporu tohoto tvrzení oprávněná předložila e-mailovou zprávu povinného ze dne 1. 6. 2010 adresovanou klientům, v níž informuje o tom, že jím označená osoba není oprávněna zastupovat společnost při prodeji produktu „katalog CzechTrade“), a 2) používá označení CzechTrade na několika místech na webových stránkách www.trade.cz, jejichž je provozovatelem, a to s odkazem na ustanovení 1.1 obchodních podmínek povinného uveřejněných na stejném webu. Jmenovitě je na webových stránkách www.trade.cz provozovaných povinným uvedeno v horním řádku slovní spojení „Databáze CzechTrade“, a to ve všech jazykových mutacích, po kliknutí na odkaz „O CzechTrade Int.“ v sekci „tiskové informace“ povinný zmiňuje „sít informačních a databázových portálů CzechTrade“ a opakovaně i návštěvnost „serverů CzechTrade“. V jiných jazykových mutacích je dále obsažen nápis znějící v překladu „CzechTrade ve světě“.

Obvodní soud pro Prahu 1 usnesením ze dne 26. 10. 2010, č. j. 49 EXE 1537/2010 - 46, ve spojení s opravným usnesením ze dne 22. 11. 2010, č. j. 49 EXE 1537/2010 - 49, nařídil „exekuci pravomocného a vykonatelného rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 1. 2008, č. j. 3 Cmo 259/2007 - 442, k vymození povinnosti povinného zdržet se užívání označení CzechTrade jinak než

jako součást své obchodní firmy CzechTrade Internet s.r.o., pro náklady oprávněné v exekučním řízení a pro náklady exekuce“, jejímž provedením pověřil Mgr. T.P., soudního exekutora Exekutorského úřadu Nymburk.

Odvolání povinného proti tomuto usnesení soudu prvního stupně bylo odmítnuto usnesením Městského soudu v Praze ze dne 21. 3. 2011, č. j. 54 Co 94/2011 - 84, podle ustanovení § 44 odst. 7, věty druhé zákona č. [120/2001](#) Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů (dále jen „ex. ř.“), s odůvodněním, že neobsahuje žádné skutečnosti rozhodné pro nařízení exekuce a že se jím má exekuční soud zabývat jako návrhem na zastavení exekuce podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. g), h) zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. Povinný totiž v odvolání namítal, že není pravdivé tvrzení oprávněné v návrhu na nařízení exekuce, že by porušení povinnosti uložené mu exekučním titulem mělo vyplývat z jeho e-ailové korespondence a z internetových stránek, a že se navíc po vydání titulu stal vlastníkem kombinované ochranné známky Společenství zapsané Úřadem pro harmonizaci vnitřního trhu (dále též jen „OHIM“), obsahující spojení CzechTrade a slovní ochranné známky Společenství CzechTrade, v obou případech pro třídy výrobků a služeb odpovídající optimalizované databázi podnikatelů na síti Internet a souvisejícím službám.

Obvodní soud pro Prahu 1 usnesením ze dne 13. 7. 2011, č. j. 49 EXE 1537/2010 - 101, zamítl návrh povinného na odklad exekuce ze dne 13. 6. 2011 (výrok I.) a návrh na zastavení exekuce obsažený v odvolání povinného proti usnesení o nařízení exekuce (výrok II.). Soud prvního stupně se v souladu s právním názorem odvolacího soudu zabýval odvoláním povinného jako návrhem na zastavení exekuce podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. a dovedl, že předmětem jeho posouzení není skutečnost, zda povinný splnil nebo plní povinnost stanovenou mu exekučním titulem, nýbrž jeho tvrzení, že po vydání titulu se stal vlastníkem kombinované ochranné známky Společenství obsahující spojení CzechTrade a slovní ochranné známky Společenství CzechTrade, v obou případech pro třídy výrobků a služeb odpovídající optimalizované databázi podnikatelů na síti Internet a souvisejícím službám. K tomuto tvrzení povinný předložil výsledky dotazu rešerše OZ (kombinovaná ochranná známka) a výsledky dotazu rešerše OZ (slovní ochranná známka), z nichž soud zjistil, že v databázi Úřadu průmyslového vlastnictví je zapsána kombinovaná ochranná známka CzechTrade dnem 7. 7. 2008 přihlášená povinným jako vlastníkem. Z dalších předložených listinných důkazů dále zjistil, že doménové jméno „trade.cz“ je registrováno do 17. 12. 2011 na držitele SKCTI Czech Trade International s.r.o., přičemž doména je zaplacená a v zóně. Dovedl, že samotné vlastnictví ochranných známek Společenství nemůže povinnému umožňovat jednání spočívající ve veřejném a soustavném užívání označení CzechTrade jinak než jako součást své obchodní firmy. V tomto ohledu se soud prvního stupně ztotožnil se závěry uvedenými v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 9. 2010, č. j. 15 Cm 109/2009 - 275, který v jeho odůvodnění konstatoval, že povinný je vlastníkem obrazové ochranné známky Společenství CzechTrade, číslo přihlášky 4322981, zapsané dne 7. 7. 2008, a slovní ochranné známky Společenství „CzechTrade“, číslo přihlášky 8447955, zapsané dne 10. 2. 2005, s právem přednosti ode dne 25. 8. 2009, pro seznam výrobků a služeb 9, 38 a 42, a dospěl k závěru, že formální zápis ochranné známky Společenství nezbavuje povinného povinnosti zdržet se užívání označení CzechTrade jinak než jako součást své obchodní firmy CzechTrade Internet s.r.o. tak, jak mu to bylo uloženo rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 1. 2008, č. j. 3 Cmo 259/2007 - 442. Soud prvního stupně uzavřel, že důvod k zastavení exekuce podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. není dán a že povinný též neprokázal, že by se exekuční titul stal po nařízení exekuce vůči němu neúčinným.

K odvolání povinného Městský soud v Praze usnesením ze dne 30. 1. 2012, č. j. 54 Co 545/2011 - 140, usnesení soudu prvního stupně ve výroku I. potvrdil a jinak je zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Vytkl mu, že k projednání návrhu povinného na zastavení exekuce nenařídil jednání (§ 269 odst. 2 o. s. ř.), čímž řízení zatížil vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci,

a že v odůvodnění rozhodnutí „nevysvětlil souvislost získání práv k ochranným známkám povinného s titulem z hlediska časového“, neboť „jiný význam může mít získání práva po vydání titulu a jiný před ním, přičemž pro posouzení, zda povinný titul respektuje, může mít význam též jeho účast na získání práva po vydání titulu“, ani z hlediska obsahového, jelikož získání práva po vydání titulu, popř. jeho využívání se může jevit jako jednání v rozporu s titulem. Přitom z hlediska zastavení exekuce by měly význam jen ty skutečnosti, k nimž došlo po vydání titulu. Dále uvedl, že soud prvního stupně při svém rozhodnutí „čerpal“ jen ze závěrů rozhodnutí jiného soudu, ačkoliv dle tvrzení povinného mělo být toto rozhodnutí zrušeno. Současně s odkazem na odbornou literaturu vyslovil závazný právní názor, podle kterého v případě, že by porušení vymáhané povinnosti podle exekučního titulu nebylo prokázáno, byl by dán důvod pro zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř., a naopak „zánik povinnosti proto, že se stala nevymahatelnou, ať již zcela nebo zčásti, např. z důvodu pozdějších rozhodnutí o registraci ochranné známky, by byl důvodem pro zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř.“.

Obvodní soud pro Prahu 1 usnesením ze dne 22. 6. 2012, č. j. 49 EXE 1537/2010 - 204, nařízenou exekuci zastavil a rozhodl, že oprávněná je povinna uhradit povinnému náklady řízení, jejichž výše bude stanovena samostatným usnesením (výrok II.), a oprávněné uložil uhradit pověřenému soudnímu exekutorovi náklady řízení ve výši 4.200,- Kč (výrok III.). Soud prvního stupně z „Katalogu produktů a firem CzechTrade“ a z výtisku internetové stránky zobrazené po aktivaci domény www.trade.cz zjistil, že veškerá práva k této stránce náleží společnosti Czech Trade International, která tyto stránky provozuje a která je zároveň vlastníkem domén, na nichž jsou tyto stránky umístěny. Dovodil proto, že provozovatelem předmětného katalogu není povinný, nýbrž společnost Czech Trade International, která je provozovatelem předmětného katalogu jako takového. Z dalších 4 výtisků internetových stránek, které jsou funkčně propojeny s internetovými stránkami na doméně www.trade.cz, zjistil, že provozovatelem těchto stránek je rovněž společnost Czech Trade International. Dospěl k závěru, že v těchto směrech nebylo prokázáno, že by se povinný dopustil porušení vykonávané povinnosti. Dále soud prvního stupně vzal za prokázané (a mezi účastníky za nesporné), že po vydání exekučního titulu byly ve prospěch povinného zapsány Úřadem pro harmonizaci vnitřního trhu (OHIM) ochranné známky, takže povinný se stal vlastníkem ochranné známky Společenství obsahující slovní spojení CzechTrade a slovní ochranné známky Společenství CzechTrade, v obou případech pro třídy výrobků a služeb odpovídající optimalizované databázi podnikatelů na síti Internet a souvisejícím službám. Přestože oprávněná v řízení namítala, že „formální“ zápis ochranných známek Společenství „nemůže ospravedlňovat jednání povinného spočívající ve veřejném a soustavném užívání označení „CzechTrade“ jinak než jako součást své obchodní firmy“, dospěl soud prvního stupně k závěru, že povinný na základě těchto ochranných známek Společenství získal oprávnění užívat pro zapsané třídy výrobků a služeb slovní spojení CzechTrade. Nařízená exekuce se proto stala nepřijatelnou, neboť existuje důvod, pro který nelze rozhodnutí vykonat [§ 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř.]. Pokud pak oprávněná při ústním jednání konaném dne 11. 5. 2012 (viz čl. 157 spisu) dále poukázala na (povinným předložený) formulář Smlouvy o dílo, v němž je povinný uveden jako CzechTrade Internet, tedy bez označení „s.r.o.“, pak podle soudu je toto logo v převážné části tvořeno ochrannou známkou Společenství, přičemž povinný uvedl dovětek „internet“ tak, aby použité logo odpovídalo jeho firmě. Na základě toho dovodil, že užíváním předmětného loga není zasahováno do povinnosti stanovené povinnému exekučním titulem. Protože se tedy oprávněné nepodařilo prokázat, že povinný „vykonávanou“ povinnost porušuje, je současně dán i důvod pro zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř.

Usnesením ze dne 13. 7. 2012, č. j. 49 EXE 1537/2010 - 208, Obvodní soud pro Prahu 1 uložil oprávněné uhradit povinnému na nákladech „řízení“ částku ve výši 13.313,- Kč do tří dnů od právní moci usnesení.

K odvolání oprávněné Městský soud v Praze - aniž ve věci nařídil jednání (§ 254 odst. 8 o. s. ř.) -

usnesením ze dne 5. 4. 2013, č. j. 54 Co 460, 461/2012 - 232, potvrdil „usnesení soudu I. stupně ze dne 22. 6. 2012“ (výrok I.), jakož i „usnesení soudu I. stupně ze dne 13. 7. 2012“ (výrok II.), a oprávněně uložil povinnost nahradit povinnému náklady odvolacího řízení ve výši 3.388,- Kč k rukám jeho zástupce (výrok III.). Odvolací soud v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že soud prvního stupně se „důsledně řídil předchozím zrušujícím usnesením, ve věci nařídil jednání, v rámci něhož provedl dokazování, a že zjištění, které vyplynulo z provedených důkazů, rozvedl v písemném vyhotovení svého usnesení. Zabýval se i tvrzením povinného, že získal práva k ochranným známkám, o které je veden spor. Dále se soud správně zabýval i tím, že nejsou dány důvody pro zastavení exekuce dle § 52 odst. 1 ex. ř. ve spojení s ustanovením § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř., tedy z hlediska, zda povinný porušoval své povinnosti vyplývající z exekučního titulu. Soud prvního stupně přesvědčivě dospěl k závěru, že k porušení povinnosti vyplývající z rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 1. 2008, č. j. 3 Cmo 259/2007 - 442, nedošlo, a navíc je povinný oprávněn užívat ochranné známky s označením CzechTrade i jinak, než jako součást své obchodní firmy. Jeho závěr, že nařízená exekuce je nepřijatelná, neboť existuje důvod, pro který nelze rozhodnutí vykonat, je správný [§ 268 odst. 1 písm. h) a písm. g) o. s. ř. ve spojení s § 52 odst. 1 exekučního řádu)]. Odvolací soud jen na doplnění dodal, že Úřad pro harmonizaci vnitřního trhu, který je orgánem nezávislým na členských státech Evropského společenství, rozhoduje podle Nařízení rady ES č. 207/2009, že vykonává veškerou administrativní činnost pro ochranné známky (a průmyslové vzory) v Evropské unii a že po provedeném řízení zapisuje ochranné známky a průmyslové vzory do rejstříku, čímž „zakládá jejich ochranu na celém území Evropské unie“. S ohledem na zjištění soudu prvního stupně, že povinný je vlastníkem ochranných známek obsahujících slovní spojení CzechTrade, které jsou registrovány označeným Úřadem, je podle odvolacího soudu „evidentní, že ze shora uvedených důvodů byl dán důvod pro zastavení exekuce“. Za správné považoval odvolací soud i výroky II. a III. usnesení soudu prvního stupně, jimiž rozhodl, že oprávněná je povinna zaplatit povinnému náhradu nákladů řízení, jejichž výše bude stanovena samostatným usnesením, a že je povinna zaplatit náklady soudního exekutora, jakož i usnesení soudu prvního stupně ze dne 13. 7. 2012, č. j. 49 EXE 1537/2010 - 208, neboť náklady soudního exekutora vyčíslil správně a pro rozhodnutí podle ustanovení § 150 o. s. ř., tedy pro nepřiznání náhrady nákladů řízení povinnému, nejsou podle obsahu spisu dány žádné důvody zvláštního zřetele hodné.

Proti všem výrokům usnesení odvolacího soudu podala oprávněná dovolání, jehož přípustnost dovozuje z ustanovení § 237 o. s. ř., neboť má za to, že „napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu“, resp. že „odvolací soud rozhodoval v dané věci rozdílně vzhledem k jinému právnímu posouzení relevantních otázek“, přičemž nesprávnost právního posouzení věci odvolacím soudem spatřuje v jeho závěru, že získal-li povinný oprávnění užívat pro určité třídy výrobků a služeb slovní spojení CzechTrade, může toto označení využívat i jinak, než jako součást své obchodní firmy, a že nařízená exekuce se tak stala nepřijatelnou, neboť existuje důvod, pro který nelze rozhodnutí vykonat. Dovolatelka poukazuje na to, že v jiných sporech vedených mezi účastníky soud dovodil závaznost exekučního titulu, a dále na to, že povinný provedl registraci ochranných známek Společenství až po jeho vynesení, jímž bylo konstatováno jeho nekalosoutěžní jednání. Formální zápis komunitárních známek CzechTrade však povinného nezbavuje povinnosti zdržet se užívání označení CzechTrade jinak než jako součást jeho obchodní firmy CzechTrade Internet s.r.o., tak jak mu to bylo uloženo exekučním titulem, který nebyl zrušen ani se nestal neúčinným. „Zápis a užívání kombinované známky CzechTrade povinným“ proto dovolatelka považuje za nekalosoutěžní jednání v rozporu s exekučním titulem, neboť dokončil zápis kombinované ochranné známky CzechTrade, přestože mu bylo známo, že oprávněná je legitimním uživatelem tohoto označení. Nesouhlasí tudíž se závěrem odvolacího soudu, že stal-li se povinný vlastníkem ochranných známek obsahujících slovní spojení CzechTrade, které jsou registrovány OHIM, byl dán důvod k zastavení exekuce, resp. že nařízená exekuce se stala nepřijatelnou, jelikož zákaz vyplývající z exekučního titulu „nelze prolomit pozdější registrací ochranných známek“ před OHIM, a takovéto jednání povinného by nemělo požívat

žádné ochrany. Dále dovolatelka namítá, že soudy obou stupňů neměly zkoumat věcnou správnost exekučního titulu, neboť „takovéto skutečnosti“ - jak bylo konstatováno v rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 3044/2012 - je možno zkoumat jen v nalézacím řízení, a že ustálená judikatura tohoto soudu dovodila (viz usnesení sp. zn. 20 Cdo 5407/2008), že důvody, pro které je výkon rozhodnutí nepřipustný, se typicky spojují s vadami exekučního titulu, pokud nezpůsobují jeho materiální nevykonatelnost, jež zakládá důvod zastavení výkonu podle § 268 odst. 1 písm. a) o. s. ř.; dále cituje závěry uvedené v usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 1508/98. Dovolatelka rovněž nesouhlasí s výrokem usnesení odvolacího soudu, jímž potvrdil výrok II. usnesení soudu prvního stupně, ve spojení s usnesením ze dne 13. 7. 2012, č. j. 49 EXE 1537/2010 - 208, a dále s potvrzujícím výrokem o náhradě nákladů soudního exekutora a o náhradě nákladů odvolacího řízení. Navrhla, aby Nejvyšší soud „změnil“ usnesení odvolacího soudu a aby vydal usnesení, jímž se usnesení soudů obou stupňů „ruší“, návrh povinného na zastavení exekuce „se zamítá“ a jímž povinnému bude uložena povinnost nahradit oprávněné náklady řízení před soudy všech stupňů.

Povinný navrhl, aby dovolání bylo odmítnuto, případně zamítnuto, neboť již v řízení před soudem prvního stupně bylo zjištěno, že vlastníkem domény www.trade.cz a domén, s nimiž je funkčně propojena, jakož i provozovatelem předmětného katalogu na doméně www.trade.cz, je společnost Czech Trade International s.r.o., a že logo povinného užívané na formulářích a propagačních materiálech obsahuje dovětek „internet“, a jeho textová část „CzechTrade Internet“ tak odpovídá obchodní firmě povinného. Dále poukázal na to, že odvolací soud (stejně jako soud prvního stupně) neshledal z jeho strany porušení povinnosti vyplývající z exekučního titulu a že jeho jednání tak hodnotil bez ohledu na zápis ochranných známek Společenství, jejichž je vlastníkem. Vyslovil též názor, že eventuální výkon práv spojených s vlastnictvím těchto známek by nebylo možno hodnotit jako jednání v rozporu s exekučním titulem. Ochranné známky Společenství totiž povinný nabyl na základě rozhodnutí OHIM, který je dle článku 115 odst. 1 Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 [i dle článku 111 odst. 1 dříve účinného Nařízení Rady (ES) č. 40/94] institucí Společenství. Rozhodnutí OHIM má přitom konstitutivní charakter, když ochranná známka Společenství je považována za předmět vlastnictví, který vlastník nabude zápisem do rejstříku. V daném případě OHIM neshledal nesoulad ochranných známek Společenství (vlastněných povinným) s veřejným pořádkem či dobrými mravy, ačkoliv oprávněná učinila řadu kroků, jimiž se snažila nejprve zamezit jejich zápisu a poté docílit jejich výmazu, resp. jejich prohlášení za neplatné. Pro úplnost povinný uvedl, že přihlášku kombinované ochranné známky Společenství č. 4311981 podal již dne 24. 5. 2005, tj. před vydáním exekučního titulu, a že ochranné známky Společenství byly v jeho prospěch zapsány s ohledem na jeho působení na trzích více členských států Evropské unie, včetně trhů, na nichž oprávněná (pokud je mu známo) nepůsobí. Soudy obou stupňů podle povinného nezkoumaly věcnou správnost exekučního titulu, ale zabývaly se toliko otázkou, zda porušuje povinnosti vyplývající z exekučního titulu; v tomto ohledu dospěly k závěru, že k porušování povinnosti na straně povinného nedochází a že povinný je oprávněn tyto ochranné známky užívat.

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a občanského soudního řádu) věc projednal podle zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „o. s. ř.“), neboť řízení bylo zahájeno přede dnem 1. 1. 2014 (srov. Čl. II bod 2. zákona č. [293/2013](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony). Po zjištění, že dovolání bylo podáno včas k tomu oprávněnou osobou při splnění podmínek uvedených v ustanoveních § 241 odst. 1, 4 a § 241a odst. 2 o. s. ř., se nejprve zabýval přípustností dovolání.

Dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští (§ 236 odst. 1 o. s. ř.).

Podle ustanovení § 237 o. s. ř. není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na

vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Dovolatelka zpochybnila závěr odvolacího soudu, že stal-li se povinný po vydání exekučního titulu - jímž mu byla uložena povinnost zdržet se užívání označení CzechTrade jinak než jako součást své obchodní firmy CzechTrade Internet s.r.o. - vlastníkem (dvou) ochranných známek Společenství obsahujících slovní spojení CzechTrade, které jsou registrovány Úřadem pro harmonizaci vnitřního trhu (OHIM), je oprávněn užívat ochranné známky s označením CzechTrade i jinak než jako součást své obchodní firmy, a že je proto dán důvod k zastavení exekuce podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. Protože rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky procesního práva, která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena, je dovolání podle ustanovení § 237 o. s. ř. přípustné.

Po přezkoumání napadeného usnesení odvolacího soudu ve smyslu ustanovení § 242 o. s. ř., které provedl bez jednání (§ 243a odst. 1 věta první o. s. ř.), Nejvyšší soud České republiky dospěl k závěru, že dovolání oprávněné je důvodné.

Projednávanou věc je třeba i v současné době posuzovat podle právních předpisů účinných v době podání návrhu na nařízení exekuce, tj. podle exekučního řádu a zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů účinných do 31. 12. 2010.

Právní posouzení je ve smyslu § 241a odst. 1 o. s. ř. nesprávné, jestliže odvolací soud posoudil věc podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou, nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Ukládá-li vykonávané rozhodnutí jinou - než v ustanovení § 350 odst. 1 o. s. ř. uvedenou - povinnost, uloží soud za porušení této povinnosti povinnému pokutu až do výše 100 000 Kč. Nesplní-li povinný ani poté vykonávané rozhodnutí, ukládá mu soud na návrh oprávněného další přiměřené pokuty, dokud výkon rozhodnutí nebude zastaven. Pokuty připadají státu (srov. § 351 odst. 1 o. s. ř.). Ustanovení § 351 o. s. ř. se použije přiměřeně i v exekučním řízení prováděném podle exekučního řádu. Při rozhodování o nařízení exekuce se soud (v době do 31. 12. 2012) omezil jen na nařízení exekuce, aniž by současně ukládal povinnému pokutu. Pokuty stanovil v exekučním příkazu soudní exekutor, který povinnému uložil, aby stanovené pokuty zaplatil státu; platebním místem k zaplacení podle této právní úpravy byl soud, který vydal usnesení o nařízení exekuce (§ 72 odst. 2 ex. řádu).

Důvody zastavení výkonu rozhodnutí vypočítává ustanovení § 268 odst. 1 o. s. ř., které platí i pro řízení exekuční (§ 52 odst. 1 ex. ř.); pod písmeny a) až g) uvádí důvody relativně konkrétní, pod písmenem h) důvod formulovaný všeobecně, jehož účelem je umožnit, aby výkon rozhodnutí byl zastaven i v jiných závažných případech, jež pro jejich možnou rozmanitost nelze s úplností předjímat, resp. podrobit konkrétnímu popisu.

Podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř. výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže po vydání rozhodnutí zaniklo právo jím přiznané, ledaže byl tento výkon již proveden; bylo-li právo přiznáno rozsudkem pro zmeškání, bude exekuce zastavena i tehdy, jestliže právo zaniklo před vydáním tohoto rozsudku.

Podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. bude výkon rozhodnutí zastaven, je-li nepřipustný, protože je tu jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat.

Je výrazem ustálené soudní praxe (srov. např. stanovisko bývalého Nejvyššího soudu ČSR ze dne 18.

února 1981, sp. zn. Cpj 159/79 „Ze zhodnocení rozhodování soudů a státních notářství při výkonu rozhodnutí“, uveřejněné pod číslem 21/1981 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. dubna 2005, sp. zn. 20 Cdo 876/2004, uveřejněné v časopise Soudní judikatura číslo 6, ročníku 2005, pod číslem 101), že při nařízení výkonu rozhodnutí soud nezjišťuje, zda (v jakém rozsahu) povinný vymáhanou povinnost dobrovolně splnil, popř. zda ve smyslu ustanovení § 351 odst. 1 o. s. ř. „jinou“ povinnost porušil nebo se jí nepodrobil (v tomto směru vychází z tvrzení oprávněného v návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí). Okolnosti takové povahy mohou být hodnoceny jen v řízení o zastavení výkonu rozhodnutí, které předpokládá provádění dokazování [srov. § 268 odst. 1 písm. g), h), § 269 odst. 1 o. s. ř.]. Námitku, že povinnost zdržet se určitého chování nebo chování jiného strpět neporušil, nemůže proto povinný úspěšně uplatnit v odvolání, a to ani proti rozhodnutí, jímž byl výkon rozhodnutí nařízen, ani proti rozhodnutí, jímž byla uložena další pokuta, ale právě jen návrhem na zastavení výkonu rozhodnutí. S ohledem na to, že povinnost zdržet se jednání je povinnému exekučním titulem uložena do blíže nespécifikované doby, a ani v případě, že se povinný chová v souladu s titulem, nelze dovozovat, že uložena povinnost tím zanikla, není užitečný důvod zastavení podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř., ale výkon rozhodnutí je třeba zastavit podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. Jelikož konformním jednáním povinného není titul konzumován a nepozbývá způsobilost být titulem výkonu rozhodnutí (takže v úvahu nepřichází postup podle § 351a o. s. ř.), poruší-li povinný uloženou povinnost kdykoli v budoucnu (poté, co výkon rozhodnutí byl zastaven), může oprávněný podat nový návrh na nařízení výkonu téhož rozhodnutí, aniž by se musel proti povinnému domáhat nového rozhodnutí v nalézacím řízení. Stejně závěry se uplatní i v řízení exekučním prováděném podle exekučního řádu (od 1. 1. 2013 s tím rozdílem, že soud exekuci nenařizuje, nýbrž na základě exekučního návrhu oprávněného rozhoduje o pověření exekutora vedením exekuce - k tomu srov. § 43a ex. ř.).

Ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. je ustanovením s relativně neurčitou hypotézou. Pravidlem výkladu takové normy je požadavek vymezit z předem neurčené množiny skutečností (kupř. demonstrativním výčtem nebo stanovením obecných kritérií) ty, jejichž pomocí lze obsah hypotézy normy určit; přitom výklad normy, kterou v konkrétní věci podal soud (a tím i jeho právní posouzení věci), je možné mít za nesprávný jen tehdy, lze-li učinit spolehlivý závěr, že to určení hypotézy, k němuž dospěl, z objektivních hledisek (logických nebo věcných) nemůže obstát.

Nauka i soudní praxe jsou jednotné potud, že důvody, pro které je výkon rozhodnutí nepřipustný, se typicky spojují s vadami exekučního titulu [pokud nezpůsobují jeho (materiální) nevykonatelnost, jež zakládá důvod zastavení výkonu podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. a) o. s. ř.], s pochybeními při nařízení výkonu rozhodnutí, s rušivými okolnostmi při provádění výkonu, případně se specifickým jednáním povinného (např. vznese-li důvodně námitku promlčení, způsobí-li započtením zánik vymáhané pohledávky před vydáním vykonávaného rozhodnutí, event. vymáhanou pohledávku uspokojí do takové výše, že se další výkon stane nevhodným) - srov. též Kurka, V., Drápal, L., Výkon rozhodnutí v soudním řízení, Linde Praha, a.s., 2004, strana 387.

Nejvyšší soud v usnesení ze dne 27. září 2000, sp. zn. 20 Cdo 1508/98, uveřejněném v časopise Soudní judikatura číslo 2, ročníku 2001, pod číslem 28, na nějž dovolatelka poukázala, v usnesení ze dne 22. září 2005, sp. zn. 20 Cdo 1962/2004, a dalších svých rozhodnutích, dovodil, že „z povahy věci (včetně logického požadavku srovnatelnosti jednotlivých důvodů zastavení výkonu) musí jít o takové okolnosti, pro které další provádění výkonu je způsobilé založit kolizi s procesními zásadami (byť mohou mít podklad v právu hmotném), na nichž je výkon rozhodnutí (jakožto procesní institut) vybudován [srov. § 268 odst. 1 písm. a), b), c), d) a f) o. s. ř.], anebo je protichůdné účelu, který se jím sleduje (§ 261 o. s. ř.), totiž zajistit splnění povinnosti, vyplývající z vykonávaného titulu [srov. § 268 odst. 1 písm. e) a g) o. s. ř.]. Z toho, že se žádá, aby výkon byl prohlášen za nepřipustný, plyne, že musí jít o okolnosti, které se v uvedených směrech vyznačují odpovídající relevancí, resp. působí intenzívně a v podstatné míře; přirozeným smyslem výkonu totiž je, aby byl proveden, nikoli

zastaven. Tomu odpovídá i míra ochrany, jež je poskytována povinnému a která je (osobně) limitována též tím, že dobrovolně nesplnil to, co mu bylo autoritativním výrokem uloženo“.

Judikatura soudů i odborná literatura dále dovodily, že rušivými okolnostmi při provádění výkonu rozhodnutí (exekuce) se rozumí kupříkladu případy, kdy oprávněný odmítne poskytnout součinnost při exekuci odebráním věci podle ustanovení § 345 a násl. o. s. ř., nebo případy, kdy se oprávněný s povinným dohodl, že své právo vyplývající pro něj z exekučního titulu nebude buď po určitou dobu nebo trvale vymáhat výkonem rozhodnutí (exekucí), případně, že se takového práva vzdává, a dále případy, kdy účastníci spolu uzavřeli dohodu o změně splatnosti pohledávky stanovené původním titulem, či dohodu, jíž se oprávněný zavázal před podáním návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí (exekuce) tento svůj záměr povinnému oznámit a projednat s ním důvody tohoto svého záměru.

V posuzované věci je exekučním titulem rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 1. 2008, č. j. 3 Cmo 259/2007 - 442, vydaný v řízení vedeném žalobkyní (oprávněnou) proti žalovanému (povinnému) o ochranu práv majitele ochranné známky a před nekalou soutěží, jímž žalovanému byla uložena povinnost zdržet se užívání označení CzechTrade jinak než jako součást své obchodní firmy CzechTrade Internet s.r.o. Nalézací soud při svém rozhodnutí vyšel ze zjištění, že žalobkyně Česká agentura na podporu obchodu, ve zkrácené podobě s názvem „CzechTrade“, byla zřízena rozhodnutím ministra průmyslu a obchodu č. 97/1997 ke dni 1. 5. 1997 jako příspěvková organizace, že jejím posláním je poskytování informačních, poradenských a podpůrných služeb při podpoře exportu českých firem, že na internetu se prezentuje v doméně czechtrade.cz s označením CzechTrade, že je majitelem barevných ochranných známek kombinovaných č. 276744 a č. 276745 (obě chránící logo žalobkyně CzechTrade se stylizovanou plachtou se světadily a doplňkem menšími písmeny CZECH TRADE PROMOTION AGENCY, resp. u druhé známky ČESKÁ AGENTURA NA PODPORU OBCHODU) pro výrobky a služby tříd 35 (např. propagační a reklamní činnost, obchodní poradenské služby, vedení databází a jiných záznamů o obchodních kontaktech), pro výrobky a služby tříd 39 a 41 s právem přednosti od 17. 3. 2005, dále ochranných známek č. 276746 a č. 276747, jež se liší od obou předchozích tím, že nejsou barevné, dále ochranné známky slovní CZECH TRADE PROMOTION AGENCY č. 278007 s právem přednosti od 20. 11. 1997 pro služby třídy 35 - propagační činnost, pomoc při řízení obchodní činnosti, jež chrání označení v podobě spojení Czech Trade s plachtou a českým, resp. anglickým doplňkem jako u známek č. 276744 a č. 276745. Žalobkyně dále přihlásila k ochraně jako slovní ochrannou známku označení CzechTrade přihláškou ze dne 17. 3. 2005 pro výrobky a služby tříd 35, 39 a 41, o níž v době rozhodnutí soudu nebylo pravomocně rozhodnuto. Dále soud zjistil, že žalovaný byl zapsán s obchodní firmou Czech Trade Internet s.r.o. do obchodního rejstříku dne 27. 9. 2004 mj. s předmětem podnikání reklamní činnost a marketing, že svou činnost prezentuje na webových stránkách domény czechtrade.net, v jejímž obsahu jde v podstatě o vytváření katalogu nabídek českých společností a jejich produkce pro zahraniční zájemce, že pro sebe užívá označení CzechTrade doplněné stylizovanou státní vlajkou, že plné obchodní znění jeho firmy je uvedeno malým písmem v souvislosti s ochranou autorských práv v závěru stránky, že v rubrice „tiskové informace“ se označuje za „provozovatele informačních a databázových portálů CzechTrade - www.czechtrade.net“ s tím, že má zastoupení ve více než 30 zemích světa, jež se specializují na podporu domácího a zahraničního obchodu českých firem, že v odkazu „volná místa“ nabízí přijetí zájemců na pozice „obchodní zástupce CzechTrade“ vždy pro určitou oblast či město a že přihlásil k ochraně jím užívané označení CzechTrade se stylizovanou státní vlajkou u OHIM přihláškou ze dne 24. 3. 2005. Nalézací soud dovodil, že „při porovnání webové prezentace účastníků je zřejmé, že oba účastníci nabízí v podstatě totéž, tj. možnost pro české společnosti „zviditelnit se“ u potenciálních zájemců o jejich výrobky a služby v různých zemích světa, že obě strany sporu se účastní shodné části hospodářské soutěže (společné části trhu na straně nabídky českým zájemcům, jež se snaží získat zahraniční zákazníky), že jednání žalovaného je tak jednáním se záměrem získat prospěch v hospodářské soutěži oproti dalším subjektům na daném trhu - včetně (a i na úkor) žalobkyně, a že užívání pouhého označení CzechTrade žalovaným, jehož

obchodní firma zní CzechTrade Internet s. r. o., je jednáním klamavým a způsobilým vyvolat záměnu s žalobkyní, tedy v rozporu s dobrými mravy soutěže, zároveň způsobilým přivodit žalobkyni újmu nejméně v rozsahu pochybností veřejnosti o osobě nabízejícího a o možnostech personálního či jiného propojení účastníků a dalších jejich vztazích, což žalovaný ještě podtrhuje svým logem, v němž užívá státní vlajky. Proto je žalovaný povinen užívat výhradně plného znění své firmy. Užíváním pouhého spojení CzechTrade žalovaným je vyvoláno nebezpečí záměny nabídek účastníků [skutková podstata nekalé soutěže vyvolání nebezpečí záměny dle ustanovení § 47 písm. a) obch. zák.]. Žalovaný se vedle toho při uvedení své nabídky na trh snažil k nabídce žalobkyně připodobnit právě zmíněnou volbou části kmene obchodní firmy a pravidelným užíváním této části své firmy CzechTrade. Volbou a ztvárněním svého loga se žalovaný dále snaží využít ve svůj prospěch známost označení CzechTrade a navázat tak na výsledek jiného soutěžitele („parazitování na pověsti podle ustanovení § 48 obch. zák.“). Vrchní soud rovněž dospěl k závěru, že „při posuzování zásahu do práv k ochranné známce je třeba vycházet z ochranných známek jako celku a při porovnání ochranné známky a kolidujícího označení je třeba vycházet z celkového dojmu, jakým působí na potenciálního zákazníka. Slovní prvek CzechTrade je ve ztvárnění ochranných známek žalobkyně nepochybně prvkem dominantním. jednání žalovaného je tak zásahem do práv z ochranných známek žalobkyně, přičemž neobstojí odkaz na omezení těchto práv podle § 10 odst. 1 zákona o ochranných známkách, neboť to je určeno k ochraně znění firmy, nikoli její části“. V dovolacím řízení bylo dovolání žalobkyně (oprávněné) proti tomuto rozsudku odmítnuto a dovolání žalovaného (povinného) zamítnuto rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 28. dubna 2011, sp. zn. 23 Cdo 4384/2008.

Oproti skutkovému stavu zjištěnému v nalézacím řízení, zjistil soud prvního stupně v daném exekučním řízení, že provozovatelem „Katalogu produktů a firem CzechTrade“ na internetu po aktivaci domény www.trade.cz a internetových stránek funkčně propojených s internetovými stránkami na uvedené doméně není povinný, nýbrž společnost Czech Trade International (správně Czech Trade International s.r.o. se sídlem v Bratislavě, Svetlá 1, IČO 36698776, jak to vyplývá z obchodního rejstříku Ministerstva spravedlnosti Slovenské republiky, vložky číslo 43111/B, oddílu Sro), která tyto stránky provozuje a která je zároveň vlastníkem domén, na nichž jsou tyto stránky umístěny, že po vydání exekučního titulu byly ve prospěch povinného zapsány u OHIM ochranné známky, takže se stal vlastníkem ochranné známky Společenství obsahující slovní spojení CzechTrade a slovní ochranné známky Společenství CzechTrade, v obou případech pro třídy výrobků a služeb odpovídající optimalizované databázi podnikatelů na síti Internet a souvisejícím službám, a že povinný používá k označení jeho firmy i jen CzechTrade Internet, tedy bez dodatku „s.r.o.“.

Při úvaze o procesní otázce, pro niž bylo dovolání přípuštěno, je třeba vycházet z toho, že exekuční (vykonávací) řízení je řízením svojí povahou formálním, neboť sleduje jiný cíl než řízení nalézací, a to nucenou realizaci již v něm stanovených práv a povinností (k tomu srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 22. března 2012, sp. zn. II. ÚS 647/12; ze dne 24. ledna 2013, sp. zn. II. ÚS 2442/12; ze dne 7. února 2013, sp. zn. I. ÚS 1445/12; ze dne 26. listopadu 2013, sp. zn. III. ÚS 3478/1).

Se zřetelem k tomu, že v daném exekučním řízení je exekučním titulem rozhodnutí vydané českým soudem, je třeba postupovat - jak již bylo shora uvedeno - podle českého právního řádu, jenž je založen na obecné zásadě, že soud výkonu (exekuční soud) není oprávněn přezkoumávat věcnou správnost podkladového rozhodnutí nebo jiného titulu a že obsahem rozhodnutí (jiného titulu), jehož výkon se navrhuje, je soud vázán a je povinen z něj vycházet (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze 14. dubna 1999, č. j. 21 Cdo 2020/98, uveřejněné pod číslem 4/2000 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. července 2008, sp. zn. 20 Cdo 2273/2008, ze dne 5. srpna 2008, sp. zn. 20 Cdo 4548/2007, ze dne 25. října 2002, sp. zn. 20 Cdo 554/2002, uveřejněné pod číslem 62/2004 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek).

Z toho vyplývá, že exekuční soud není v řízení o zastavení exekuce podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. povolán posuzovat, a to ani jako otázku předběžnou, zda povinný je či není - v

důsledku zjištěné skutečnosti, že v jeho prospěch byly po vydání exekučního titulu zapsány Úřadem pro harmonizaci vnitřního trhu (OHIM) označené ochranné známky pro zapsané třídy výrobků a služeb - oprávněn užívat označení CzechTrade i jinak, než jak bylo stanoveno exekučním titulem, dokud pravomocné a vykonatelné rozhodnutí nalézacího soudu (exekuční titul) nebylo zrušeno (nebyl zrušen), případně dokud v (nalézacím) řízení nebylo vydáno jiné pravomocné a vykonatelné rozhodnutí, z jehož výroku by vyplývalo, že povinný je oprávněn užívat označení CzechTrade i jinak, než jak bylo stanoveno exekučním titulem. Výrokem exekučního titulu bylo totiž v řízení o ochranu práv majitele ochranné známky a před nekalou soutěží s účinky právní moci rozhodnuto o hmotněprávním nároku žalobkyně (oprávněné) proti povinnému a exekuční soud proto nemůže ohledně práv a povinností, vyplývajících pro účastníky z pravomocného a vykonatelného exekučního titulu vydaného soudem v nalézacím řízení, činit jiný závěr, než jaký byl vysloven ve výroku tohoto titulu, který je pro exekuční soud závazný, nýbrž v řízení o zastavení exekuce podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. - byla-li povinnému titulem uložena povinnost zdržet se specifikovaného jednání - šetřením najisto postavit, zda povinný povinnost uloženou mu exekučním titulem porušil (porušuje) či nikoliv. Zjištěná skutečnost, že ve prospěch povinného byly po vydání exekučního titulu zapsány Úřadem pro harmonizaci vnitřního trhu (OHIM) označené ochranné známky pro zapsané třídy výrobků a služeb, není proto takovou okolností, pro kterou by další provádění exekuce bylo způsobilé založit kolizi s procesními zásadami, na nichž je exekuční řízení - jako institut práva procesního - vybudováno, anebo by bylo protichůdné účelu, který se jím sleduje.

Není tudíž správný právní názor odvolacího soudu (stejně jako soudu prvního stupně), že byly-li ve prospěch povinného zapsány předmětné ochranné známky Společenství, je oprávněn užívat pro zapsané třídy výrobků a služeb slovní spojení CzechTrade i jinak, než jako součást jeho obchodní firmy CzechTrade Internet s.r.o.

Dovolací soud se z uvedených důvodů neztotožňuje ani s právním názorem soudů, že „užíváním loga CzechTrade Internet povinným (na vzoru smlouvy o dílo, na hlavičkovém papíru povinného, vizitkách jeho pracovníků a na razítku povinného, z nichž soud prvního stupně v odůvodnění svého rozhodnutí zmínil jen vzor smlouvy o dílo, ačkoliv všemi provedl důkaz při jednání dne 11. 5. 2012) není zasahováno do povinnosti stanovené povinnému exekučním titulem z důvodu, že toto logo je v převážné části tvořeno ochrannou známkou Společenství“, z čehož pak dovodily, že povinný povinnost uloženou mu exekučním titulem neporušil (neporušuje). Nesprávný je proto i jejich konečný závěr, že „nařízená exekuce je nepřipustná, neboť existuje důvod, pro který nelze rozhodnutí vykonat“ [§ 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř.].

Je možno poukázat i na závěry, které v nalézacím řízení vedeném žalobkyní Českou agenturou na podporu obchodu, příspěvkovou organizací (v daném řízení oprávněnou), proti žalovaným 1) J. K. a 2) CzechTrade Internet s.r.o. (povinnému), o ochranu proti nekalé soutěži, ochranu názvu a dobré pověsti právnické osoby a o ochranu práv z průmyslového vlastnictví, zaujal Vrchní soud v Praze v rozsudku ze dne 25. 3. 2014, č. j. 3 Cmo 304/2013 - 122 (jehož obsah je dovolacímu soudu znám z úřední činnosti). Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že v tomto řízení bylo (taktéž) k námitkám druhého žalovaného z databáze ochranných známek zjištěno, že povinný je vlastníkem kombinované ochranné známky Společenství CzechTrade č. 4311981, obsahující vyobrazení státní vlajky ČR, zapsané dne 24. 7. 2009 s právem přednosti od 24. 3. 2005, a slovní ochranné známky Společenství CzechTrade č. 8447955, zapsané dne 10. 2. 2010 s právem přednosti od 25. 8. 2009 pro výrobky a služby tříd 9, 38 a 42. Vrchní soud (mimo jiné) dovodil, že „užívání označení CzechTrade samostatně (nikoliv jako součást obchodní firmy) je žalovanému 2) zakázáno a je nerozhodné, že tento žalovaný je vlastníkem ochranných známek, jejichž znění toto označení obsahuje - neobstojí proto obrana, že žalovaný 2) užívá takto své ochranné známky“. Odvolací soud připomněl, že „ve vztahu uplatňování práv z ochranné známky a požadavku na zachování dobrých mravů hospodářské soutěže platí zásada, vytvořená již předválečnou judikaturou (např. Sbírka rozhodnutí NS - Vážný - č. 8856,

10521, 11397) a potvrzená judikaturou současnou (rozhodnutí publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod číslem 51/1996), že výkon formálního práva známkového se nesmí přičít zásadě hmotného práva, vyjádřené v ust. § 44 odst. 1 ObchZ, tj. že i užití zapsané ochranné známky může být jednáním proti dobrým mravům soutěže a tedy jednáním nekalým. Za užití ve smyslu uvedeného je třeba považovat nikoli jen označování výrobků ochrannou známkou, užitím jsou rovněž i úkony vlastníka ochranné známky, v nichž se o zapsanou známku opírá, známkou argumentuje a z titulu vlastníka ochranné známky činí právní kroky vůči jiným osobám směřující k ochraně této známky a práv z ní vyplývajících. Je tedy nepodstatné, zda žalovaný 2) tvrdí, že v daném případě užívá ochranné známky či nikoliv - rozhodné je, že užitím označení CzechTrade samostatně, tj. v jakémkoli jiném případě než v rámci své obchodní firmy CzechTrade Internet s.r.o., porušuje zákaz uložený mu soudním rozhodnutím“.

I v tomto nalézacím řízení tedy soud vycházel z toho, že rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 1. 2008, č. j. 3 Cmo 259/2007 - 442, který je v daném případě exekučním titulem, je závazný a že neztratil účinnost (jak dovolatelka namítá) ani poté, co ve prospěch povinného byly zapsány shora označené ochranné známky Společenství [pokud by tomu tak bylo, jednalo by se o důvod k zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. b) o. s. ř., nikoliv podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř.]. Totožný závěr zaujal i Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 23. 9. 2010, č. j. 15 Cm 119/2009 - 275 (z něhož v dané věci vycházel soud prvního stupně ve svém dřívějším rozhodnutí), jímž zamítl žalobu žalobce (povinného) proti žalované (oprávněné) o zdržení se nekalosoutěžního jednání a porušování práv k ochranné známce, v němž dovedl, že formální zápis ochranné známky Společenství „nezbavuje žalobce plnění povinností uložených mu pravomocným rozsudkem Vrchního soudu“ (v dané věci jde o exekuční titul), „a to povinnosti zdržet se užívání označení CzechTrade jinak než jako součást své obchodní firmy CzechTrade Internet s.r.o.“. Toto rozhodnutí bylo soudem zrušeno a řízení zastaveno z toho důvodu, že žalobce vzal žalobu zpět.

Námitkou dovolatelky, že jednání povinného směřující k zápisu kombinované ochranné známky Společenství CzechTrade a k dokončení tohoto zápisu představuje nekalosoutěžní jednání v rozporu s exekučním titulem, se soud může zabývat jen v nalézacím řízení, nikoliv však v řízení exekučním, neboť jde o otázku hmotného práva.

Dále je rozhodnutí soudů založeno na závěru, že bylo-li v řízení zjištěno, že provozovatelem „Katalogu produktů a firem CzechTrade“ na internetu po aktivaci domény www.trade.cz a internetových stránek funkčně propojených s internetovými stránkami na uvedené doméně není povinný, nýbrž společnost Czech Trade International s.r.o., neporušuje povinný povinnost uloženou mu exekučním titulem.

Z obsahu spisu ovšem vyplývá, že oprávněná i po tomto zjištění soudu prvního stupně opakovaně namítala, že povinný povinnost uloženou mu exekučním titulem porušuje (viz její podání na čl. 145 spisu a protokol o jednání ze dne 11. 5. 2012, při němž poukázala na to, že povinný a slovenská společnost Czech Trade International s.r.o. jsou personálně propojeny, neboť jednatelem v obou společnostech je J. K., a že český subjekt by se neměl odvolávat na to, že je jen zástupcem slovenského subjektu na českém trhu), přičemž k prokázání těchto tvrzení navrhla provedení listinných důkazů (výtisky z databáze národních ochranných známek a ochranných známek Společenství povinného) a výpovědi svědkyně S. F.). Tyto důkazy - jak z obsahu spisu vyplývá - nebyly soudem prvního stupně provedeny, v odůvodnění svého rozhodnutí soud nevysvětlil, z jakého důvodu tak neučinil a ani se těmito námitkami oprávněné nezabýval. Uvedené pochybení soudu prvního stupně nenapravit ani odvolací soud, který se kromě toho nevypořádal s námitkami oprávněné v odvolání, jimiž brojila proti závěru soudu prvního stupně, že neprokázala porušování soudem uložené povinnosti povinnému užívat označení CzechTrade jinak než jako součást své obchodní firmy, a naopak setrvala na svém tvrzení, že „povinný užívá a využívá označení CzechTrade v „Katalogu produktů a firem CzechTrade“, který zpřístupňuje na adrese svého sídla“, přičemž „v

tomto ohledu není rozhodné, zda tak činí samostatně nebo z pokynu slovenské obchodní společnosti, pro kterou povinný vykonává podle svých tvrzení funkci obchodního zástupce, a dále „poukázala na porušování i prostřednictvím webových stránek www.trade.cz, jejichž faktickým provozovatelem nehledě na formální a účelové vlastnictví ze strany slovenské obchodní společnosti (Czech Trade International s.r.o.) je povinný“. Tím soudy obou stupňů zatížily řízení vadami, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 242 odst. 3 o. s. ř.); před soudem prvního stupně tato vada spočívá v tom, že své rozhodnutí založil na závěru, že se oprávněné nepodařilo prokázat, že povinný porušuje povinnost uloženou mu exekučním titulem, ačkoliv se nezabýval všemi tvrzeními oprávněné a neprovedl jí navržené důkazy, a před odvolacím soudem v tom, že porušil zásadu úplné apelace v odvolacím řízení (§ 254 odst. 6 o. s. ř. ve znění účinném od 1. 7. 2009) a že k projednání odvolání oprávněné nenařídil jednání (§ 254 odst. 8 o. s. ř. v témže znění). Závěr soudů o tom, že povinný neporušuje povinnost uloženou mu exekučním titulem, bylo-li v řízení zjištěno, že není provozovatelem „Katalogu produktů a firem CzechTrade“ na internetu po aktivaci domény www.trade.cz a internetových stránek funkčně propojených s internetovými stránkami na uvedené doméně (nýbrž společnost Czech Trade International s.r.o.), proto zatím nemůže obstát.

Protože usnesení odvolacího soudu není správné a protože nejsou podmínky pro zastavení dovolacího řízení, pro odmítnutí dovolání, pro zamítnutí dovolání nebo pro změnu rozhodnutí odvolacího soudu, Nejvyšší soud je podle ustanovení § 243e odst. 1 o. s. ř. ve výroku o věci samé, dále ve výroku, jímž potvrdil usnesení soudu prvního stupně ze dne 13. 7. 2012, č. j. 49 EXE 1537/2010 - 208, jakož i ve výroku o náhradě nákladů odvolacího řízení ve vztahu mezi účastníky, zrušil. Vzhledem k tomu, že důvody, pro které bylo zrušeno usnesení odvolacího soudu, platí i na rozhodnutí soudu prvního stupně (usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 22. 6. 2012, č. j. 49 EXE 1537/2010 - 204), zrušil dovolací soud i toto jeho rozhodnutí, a to ve všech výrocích, a dále usnesení tohoto soudu ze dne 13. 7. 2012, č. j. 49 EXE 1537/2010 - 208, a věc vrátil Obvodnímu soudu pro Prahu 1 k dalšímu řízení (§ 243e odst. 2 věta druhá o. s. ř.).

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

Další články:

- [Určitost sankcionované povinnosti](#)
- [Pohledávka](#)
- [Náhrada škody](#)
- [Náhrada škody](#)
- [Dražba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Insolvenční řízení a náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Společenství vlastníků jednotek](#)
- [Společný nájem bytu manžely \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Zemědělská půda \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Smlouva o zápůjčce, insolvence](#)